

Ο κορωνοϊός στα μάτια του πιστού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως](#)



Του Σεβ. Μητροπολίτου Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου

Σοβαρό ζήτημα, πολύ σοβαρό και δυσεπίλυτο, απασχολεί έντονα τόν τελευταίο καιρό όλην τήν ανθρωπότητα. Ζήτημα σχετικό μέ τήν υγεία. Ένας άγνωστος μέχρι πριν λίγο και μάλιστα, σύμφωνα μέ τούς ειδικούς, πολύ επικίνδυνος, φονικός ιός άρχισε ξαφνικά νά επιτίθεται λάβρος κατά τοῦ ανθρώπου. Λέγεται ότι προέκυψε από τό πουθενά. Ο ιός αυτός, ό γνωστός μέ τό όνομα κορωνοϊός, προσβάλλοντας τόν άνθρωπο προκαλεί άρχικά συμπτώματα, όπως είναι τά συμπτώματα τής έποχικής γρίπης και έφόσον άκόμη δέν έχει ανακαλυφθεϊ τό κατάλληλο γιά τήν καταπολέμησή του έμβόλιο μπορεί νά οδηγήσει και σε πιο όδυνηρά, μάλλον θανάσιμα, άποτελέσματα.

Η εμφάνισή του πριν λίγο καιρό έχει κατατρομοκρατήσει τούς πάντες. Σε όλες τίς χώρες τοῦ κόσμου, ανεπτυγμένες πολιτιστικά, οικονομικά και μή. Δραματική ανασφάλεια και θανάσιμος φόβος κατέλαβε μικρούς και μεγάλους. Η αύξητική μάλιστα και τρομακτική άνοδος τών θανάτων άσθενών μέ τόν άγνωστο αυτόν και

ἀπειλητικότατο ιό, ιδίως στην γειτονική Ιταλία, ξσπειρε τόν πανικό καί τήν ἀγωνία σέ πολλούς.

Ένας ιός, ένα μικρόβιο, ἀδιόρατο μέ γυμνό ὀφθαλμό, ξεσήκωσε παγκόσμιο πόλεμο, ὅπως ἀκούσαμε ἀπό ἐπίσημα χεῖλη. Αὐτός ὁ ἀόρατος, μικροσκοπικός ἐχθρός, χωρίς τακτικούς σχεδιασμούς, χωρίς ὀργανωμένα ἐπιτελεῖα καί ἐμπειροπόλεμους στρατηγούς, χωρίς πολυπληθῆ στρατεύματα, χωρίς ὅπλα, συμβατικά ἢ πυρηνικά, χωρίς νά δώσει μάχες αἱματηρές, κλείδωσε ἀναίμακτα τήν ἀνθρωπότητα φοβισμένη μέσα στά σπίτια. Ποῦ εἶναι οἱ πολυσύχναστοι δρόμοι καί οἱ θορυβώδεις πλατεῖες, ποῦ τά ἀμέτρητα κέντρα διασκεδάσεων, ποῦ τά κατάμεστα γήπεδα, ποῦ οἱ ἀπειροπληθεῖς συναυλίες καί τά πολύχρωμα φεστιβάλ τῶν τραγουδιῶν, ποῦ οἱ κατάφωτοι ναοί μέ τούς λαμπροστόλιστους λειτουργούς του Ὑψίστου, ποῦ οἱ μεγαλοπρεπεῖς ἑορτές καί πανηγύρεις, ποῦ οἱ ἐπηρμένοι ἐπιστήμονες καί τεχνοκράτες... Ἐπελθών ὁ φοβερός κορωνοϊός ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται...

Μπροστά στή θλιβερή αὐτή κατάσταση ὡς χριστιανοί δέν μπορούμε νά ἀποφύγουμε τόν πειρασμό νά ἀναζητήσουμε τά βαθύτερα αἷτια αὐτῆς τῆς παγκόσμιας σκληρῆς δοκιμασίας. Πιστεύοντας στό Θεό, ὡς τοῦ κυρίαρχου τῆς ἱστορίας καί ἔχοντας δίπλα μας ἀσφαλῆ ὁδηγό γιά νά ἀντιμετωπίσουμε προβλήματα μικρά καί μεγάλα στή ζωή μας τό Νόμο Του («ὁ νόμος σου φῶς ταῖς τρίβοις μου...» «Ψαλμός 118,105) ἄθελά μας τόν παρόντα φόβο καί τήν ἀγωνία μας προσπαθοῦμε νά τά φωτίσουμε μέ τό φῶς τῆς πίστεώς μας. Ἐάν, συλλογιζόμαστε, ένα μικρό σπυργίτι δέν πέφτει νεκρό κάτω στή γῆ χωρίς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ (Ματθ.10,29) δέν εἶναι δυνατόν τέτοια φοβερή πανδημία, πού συγκλονίζει τόν κόσμο, νά συνέβη ἐρήμην τῆς Ὑψίστης Ἀρχῆς καί Κυβερνήτου τοῦ παντός. Εἶναι τυχαῖο τό γεγονός; Ἐμεῖς γνωρίζουμε ἀπό τήν διδασκαλία τῶν ἀγίων καί θεοφώτιστων Πατέρων μας, ὅτι οἱ δυστυχίες στή ζωή μας ἔχουν διπλή τήν αἷτια: ἢ τίς ἁμαρτίες μας ἢ καί τήν ἀρετή μας. Ἡ τήν μείωση τοῦ χρέους ἢ καί τήν αὔξηση τοῦ κέρδους.

Καί ὅλα αὐτά φυσικά διακινουῦνται στή σκέψη καί τούς λογισμούς τοῦ εὐσεβοῦς, τοῦ πιστοῦ ἀνθρώπου. Γιά τόν ἄλλο, πού παραδέρνει «παντι ἀνέμω» τῆς κοσμικῆς, ἀναρχῆς σκέψεως, τά πράγματα εἶναι ἀκόμη πιό σκοτεινά, πιό ἀδιάλυτα. Ἀλλά «τί γάρ μοι καί τούς ἔξω κρίνειν;» (Α΄Κόρ.5,12). Ὅταν, λοιπόν, καί οἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μας εἶναι ἀριθμημένες (Ματθ. 10,30) δέν μπορεῖ καί ἡ παρούσα σκληρή κοινή δοκιμασία νά μήν ἔχει κάποια αἷτια. Θά εἶναι παράλογο ἀπλά νά κοιτάζουμε ἄφωνοι εὐμεγέθεις φωτογραφίες σέ ξένα ἔντυπα μέ ἔρημες στήν κυριολεξία ἄλλοτε εὐρύχωρες, φωτεινές πλατεῖες καί δρόμους πολυσύχναστους του Παρισιοῦ μέ τήν σημείωση ἀπό κάτω Paris est desert χωρίς κάποια ἐξήγηση...

Ἀσφαλῶς, συμπεραίνουμε μέ δέος, ὁ οὐρανός δέν εἶδε καλά πράγματα κάτω στή

γῆ. Μήπως, λοιπόν, ὁ ὑπέρμετρος ὕλισμός, ἡ ἀχαλίνωτη φιληδονία, ἡ φρικτή σαρκολατρεία, ἡ ὕβρη, ἡ «φυσίωση» τῆς γνώσεως, τά κορυφαία ἁμαρτήματα αὐτοῦ του αἰῶνος, μᾶς ὁδήγησαν σέ κατάχρηση τοῦ «πλούτου τῆς χρηστότητος, τῆς ἀνοχῆς καί τῆς μακροθυμίας» τοῦ Θεοῦ; (Ρωμ.2,4). Μήπως ὅλα αὐτά μας ἔφεραν σέ ἡμέρες «ὀργῆς καί ἀποκαλύψεως καί δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ;» (Αὐτ.5)

Ἰλεως ἡμῖν, Κύριε!